

334.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 3 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie obliczania należitości za przesyłanie czasopism pocztą w obrocie wewnętrznym i z W. M. Gdańskiem.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłoszony rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16 grudnia 1923 r. w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 2 poz. 11) sposób obliczania opłat za czasopisma (poz. 8 kolumna druga Taryfy pocztowej) zmienia się jak następuje:

„Za każdy egzemplarz do wagi 25 gr. pobiera się gotówką: 18% opłaty za druki do 50 gr.; za każdy egzemplarz do wagi 50 gr. i 100 gr. 20% opłaty za druki do wagi 50 gr. względnie 100 gr.; za każdy egzemplarz ponad 100 gr. wagi 15% opłaty za druki odpowiedniej wagi. Za czasopisma wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należitość według łącznej wagi, obydwóch numerów. Za przesłanie zaległych egzemplarzy za bieżący okres prenumeraty nie pobiera się żadnej opłaty”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i zezwala się na jego stosowanie w Górnośląskiej części województwa śląskiego.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą rozporządzenia sprzeczne z niniejszem.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

335.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 31 marca 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych.

Na mocy art. 19 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 2, poz. 7), oraz art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 1922 r. zmieniającej ustawę z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. № 14, poz. 127) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 7 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem

Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1923 r. o czasie pracy w zakładach handlowych (Dz. U. R. P. № 70, poz. 551) otrzymuje następujące brzmienie: „Kioski i budki, w których sprzedają do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, napoje chłodzące, słodyczne i owoce i nie sprzedają innych towarów, mogą być otwarte w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie w tych samych godzinach co jadalnie.

W czasie zaś od 1 października do 31 marca włącznie do zakładów tych stosują się przepisy § 5”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

G. Simon

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

336.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 5 kwietnia 1924 r.

o waloryzacji i zmianie opłat taryfy osobowej, bagażowej i towarowej na wąskotorowej kolei Wawer—Wiązowna.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłaty, wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 24 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 986) za przewóz osób, bagażu i towarów na wąskotorowej kolei Wawer—Wiązowna zmienia się na poniżej przytoczone opłaty, wyrażone w jednostkach taryfowych, równych $\frac{1}{100}$ franka złote, którego kurs w markach polskich dla kolei polskich ustala Minister Skarbu:

- a) za przewóz osób po 6 jednostek taryfowych od osoby i kilometra;
- b) za przewóz bagażu w wagonach osobowych po 3 jednostki taryfowe za każde 10 kg. i kilometr; bagaż ręczny do 10 kg. przewozi się bezpłatnie;
- c) za przewóz towarów w ładunkach wagonowych, bez względu na odległość i rodzaj towaru po 26 jednostek taryfowych za każde 100 kg. z obliczeniem najmniej za 5000 k.;
- d) za przetrzymanie wagonu po 1000 jednostek taryfowych za każdą rozpoczętą dobę (24 godzin) i wagon.